

адекватних оцінок ситуації, можливостей і комунікацій в неоіндустріальній економіці.

Список використаних джерел:

- 1.Амоша А.И. Неоіндустріалізація і нова промислова політика України: / А.И. Амоша. - Економіка промисловості, 2012.– С. 3-36.
- 2.Кіндзерський Ю.В. Промисловість України: стратегія і політика структурно-технологічної модернізації : / Ю.В. Кіндзерський. – К.: НАН України, Ін-т екон. та прогноз., 2013. – 536 с
- 3.Ковальов, М. Н. Вплив неоіндустрії на бізнес-процеси в ланцюгах поставок: / М. Н. Ковальов.- Логістика,– 2017. – С. 26–29.
4. Шепетько, Р.І. Неоіндустріалізація як фаза технологічного розвитку реального сектору економіки: / Р.І.Шепетько.- зб.наук. праць, 2014.- С. 29-33.
5. Sokil Y. Agricultural Economic Stability And The Impact Factors As The Government Priority Policy Issue In Ukraine / Y. Sokil, O. Sokil / Borsa İstanbul Finance & Economics Conference 2013[«Policy Issues and Challenges in the Global Financial System and Economies»], (September 30 – October 1, 2013) / Borsa İstanbul, 2013. – p 46.

Мощенський В.О., студент
Науковий керівник: Дорошенко Г.О.,
д.е.н., професор
Харківський національний університет
імені В.Н. Каразіна, м. Харків, Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ЯК ЧИННИК ЙОГО РОЗВИТКУ

Важливість дослідження організаційно-економічних механізмів для пояснення поведінки суб'єктів економіки пояснюється тим, що і донині серед науковців та практиків поняття «економічний механізм», «організаційно-економічний механізм» управління мають різні тлумачення та зміст, що ускладнює їх практичне застосування [1].

Утворення організаційно-економічного механізму управління (ОЕМУ) на підприємстві в даний час є одним із способів мобілізації власних ресурсів для підтримки на належному рівні та підвищення конкурентоспроможності підприємства. Галузеві особливості підприємств є до такої міри значними, що застосування універсальних положень формування ОЕМУ не може гарантувати необхідної ефективності діяльності. Питанням розробки окремих методів формування ОЕМУ для підприємств окремих галузей промисловості не приділяється достатня увага. При обставинах неідеальної концепції управління, нестабільність функціонування індустріальних компаній ускладнює його адаптацію до жорстких умов ринку.

У сучасній вітчизняній науці є ряд визначень організаційно-економічного механізму. Це підтверджує багатосторонність та складність досліджуваної теми по відношенню до виробничих взаємозв'язків, які складаються на промислових підприємствах з урахуванням галузевих особливостей. Недостатність досліджень

цього механізму як цілісної системи пояснюється різноманітням та складною взаємодією елементів ОЕМУ промислового підприємства [2].

Організаційно-економічний механізм являє собою непросту цілісну систему, яка містить декілька груп відносин. Головними функціями організаційно-економічного механізму вважаються [3]:

- 1) реалізація підприємницького потенціалу та забезпечення ефективної взаємодії між елементами структури підприємства;
- 2) здійснення самоорганізації та взаємодії між елементами системи з метою організації ефективного виробництва;
- 3) підтримка стійкої мотивації до створення постійних комбінацій чинників виробництва на інноваційний ризиковий основі;
- 4) підтримання стійкості економічного, організаційного, правового та соціального середовищ, які забезпечують, з одного боку, свободу та ефективний розвиток підприємництва, з іншого боку - його соціальну спрямованість.

Навіть після досить тривалого періоду вивчення та при значному числі робіт з даної проблематики, вчені так і не дійшли спільної думки щодо сутності організаційно-економічного механізму управління сучасним промисловим підприємством. Теоретичне осмислення сутності, змісту та відмінних рис функціонування господарського механізму в 1960-1980-х роках було виконано такими вченими, як Л.І. Абалкін, А.Г. Аган'ян, Н.П. Федоренко та ін. [2]

Один з найбільш значних вкладів в дослідження механізму привніс чеський учений Я. Феріанц, який вважав, що в основі економічного механізму лежить концепція об'єктивних відносин, виходячи з яких люди працюють для задоволення своїх матеріальних потреб [2].

Подальший розвиток наукових поглядів характеризується великою кількістю різних теорій про ОЕМУ підприємства. Більшою мірою, ці роботи стверджують, що цей механізм є сукупністю форм, методів, правил незалежного функціонування промислового підприємства для досягнення поставлених цілей.

Всі існуючі визначення ОЕМУ об'єднує одна ознака - організаційно-економічний механізм виділяється як окрема функція управління, яка має суттєвий та безпосередній вплив на ефективність підприємства. Такий механізм можна назвати функціональним механізмом з організаційно-економічного управління. Він є механізмом забезпечення дії відносно відокремлених напрямів управлінської діяльності, тобто певних функцій управління.

Цій системі як сукупності: елементів, методів, форм, способів, правил, процедур управління та прийняття рішень, притаманні відмінні ознаки функції управління, які мають свої назви. Наприклад, до функціональних організаційно-економічних механізмів управління можна віднести: механізм конкуренції, механізм кредитування, механізм мотивації праці, механізм контролю, механізм регулювання тощо [1].

Але, на практиці досить проблематично виділити будь-які «чисті» механізми, які б були тільки фінансовими або тільки організаційними. Виділення механізмів відповідно до принципу однорідності виконується за наявності в них основних властивостей деякого «функціонального» механізму. Таким чином, у

фінансовому механізмі, мають всі шанси на існування елементи механізму стимулювання, або організаційного механізму, і навпаки.

Таким чином, різноманітні підходи авторів щодо категорії «економічний механізм», структура побудови системи управління підприємством та його ОЕМУ приводять до наступних висновків [2]:

- ОЕМУ є частиною господарського механізму підприємства та одним з головних його елементів. ОЕМУ є системним важелем впливу економічними засобами на внутрішні щодо підприємства відносини та процеси економічного характеру;

- структурно ОЕМУ побудована як функціонально-цільова схема багатфункціональних систем нижчого порядку, систем забезпечень, а також економічних інструментів, які у сукупності орієнтовані на кінцевий результат бізнесу.

Різнманітність теоретичних підходів до інтерпретації визначення та елементів ОЕМУ все ж не відповідають потребам практики з управління підприємством та не віддзеркалюють специфіку галузевих особливостей.

Існує потреба теоретичного та методичного дослідження цих особливостей, необхідність створення інструменту вибору механізму, який би відображав галузеву специфіку підприємства.

Практична значущість вирішення цієї проблеми для промислових підприємств, що функціонують в умовах нестабільності українського та глобального ринку, жорстке конкурентне середовище в цілому зумовлюють подальші напрями та актуальність її дослідження.

Список використаних джерел:

1. Мішеніна Н.В., Коваленко О.В. Внутрішній економічний механізм підприємства. 2007. [Електронний ресурс] // URL: <http://sumdu.telesweet.net/doc/lections/Vnutrenniy-ekonomicheskiiy-mehanizm-predpriyatiya/index.html>
2. Шилова Т.А. Організаційно-економічний механізм забезпечення конкурентоспроможності підприємства. [Електронний ресурс] // URL: http://www.rusnauka.com/SND/Economics/10_shilova.doc.htm
3. Райзберг Б.А., Лозовський Л.Ш., Стародубцева Є.Б. Сучасний економічний словник. М., 2003 [Електронний ресурс] // URL: <http://yas.yuna.ru/>

Навроцький Н.А., студент

Науковий керівник: Ніколвєнко І. В.,

старший викладач кафедри маркетингу

Національний університет харчових технологій

Київ, Україна

ПОВЕДІНКА СПОЖИВАЧІВ В ІНТЕРНЕТ-МЕРЕЖІ

В сучасному світі соціальні медіа та мережа Інтернет стають невід'ємною частиною життя людини. Всесвітня павутина стала сучасним методом комунікацій між компаніями та клієнтами, завдяки яким підприємства можуть привертати увагу потенційної аудиторії цілодобово та встановити з ними стійкий безперервний емоційний зв'язок.